

POLIITTINEN TILANNE JA TYÖVÄENLUOKAN TEHTÄVÄT¹¹³

Duuman hajottamisen jälkeen hallitus sai hillityksi maassa vallinneen kiihtymyksen vain sotilaallisen terrorin avulla. Kovennettuja ja poikkeuksellisia toimenpiteitä, loputtomia vangitsemisia, kenttäoikeuksia, rankaisuretkikuntia — kaikki tuo yhteensä on sitä, jota ei voida sanoa muuksi kuin sotilaalliseksi terroriksi.

Hallitus pani voimansa koetukselle tuossa vapausliikkeen sotilaallisessa nujertamisessa. Jos voimaa riittää, niin emme lainkaan kutsu Duumaa koolle, tyydytämme kerralla Venäjän kansan liiton ja muiden samankaltaisten „aitovenäläisten” mustasotnialaispuolueiden toivomukset. Ellei voimaa riitä, niin kutsumme Duuman vielä kerran koolle, yritämme muuttaa vaalilakia, yritämme saada mustasotnialaisen Duuman tai kesyttää kadettilaisen Duuman. Näin päätteli hallitus.

Armottomaan nujertamiseen tarvittavaa sotilaallista voimaa on ainakin näihin saakka riittänyt vain siihen, että tuhansilta ja kymmeniltä tuhansilta työläisiltä, varattomilta talonpojilta sekä rautatieläisiltä on senaatin selitysten avulla, vastoin lakia, riistetty äänioikeus. Hallituksen finanssivaikeudet ovat tavattomasti suureneet. Lainaa se ei toistaiseksi ole onnistunut saamaan. Uhkaa kiertämätön vararikko. Hallitus ei voi nojautua mihinkään puolueeseen maassa ja horjuu huligaanijoukkioiden (aitovenäläinen väki) ja lokakuulaisten välillä. Se ei ole kyennyt pääsemään yhteisymmärrykseen edes lokakuulaistenkaan kanssa.

Tällaisissa oloissa alkaa toisen Duuman vaalikamppailu. Pieneläjä on säikähtänyt. Kenttäoikeudet ovat vaikuttaneet häneen masentavasti. Hän on sen vaikutelman vallassa,

jonka teki hallituksen kehuskelu, että Duumasta on tuleva kuulainen. Hän antautuu mielialan valtaan ja on valmis antamaan kadeteille anteeksi kaikki heidän virheensä, valmis heittäämään yli laidan kaiken sen, mitä ensimmäinen Duuma hänelle opetti, ja äänestämään kadettia, kunhan vain ei tulisi valituksi mustasotnialainen.

Tällainen pieneläjän käyttäytyminen on ymmärrettävää. Pieneläjä ei milloinkaan pidä ohjeenaan varmaa maailmankatsomusta eikä ehyen puoluetaktiikan periaatteita. Hän uf aina myötävirtaan antautuen sokeasti mielialojen valtaan. Hän ei voi ajatella muuten kuin asettamalla mustan sotnian vastapainoksi oppositiopuolueista vaatimattomimman. Hän ei kykene itsenäisesti harkitsemaan ensimmäisen Duuman antamaa kokemusta.

Mutta se, mikä on luonnollista pieneläjälle, on anteeksi-antamatonta puoluemiehelle ja jo kerrassaan sopimatonta sosialidemokraatille. Tosiaankin, kuunnelkaapa, mitä perusteluja esittävät ne sosialidemokraatit, jotka kehottavat työläissosialisteja *äänestämään kadetteja* (saman tekevää, yksistäänkö vain kadetteja siellä, missä sosialidemokraatit ovat kieltäytyneet yleensä asettamasta omaa ehdokastaan, vai kadettia yhdessä sosialidemokraatin kanssa siellä, missä on yhteinen lista). Perustelujen asemesta te kuulette vain loppukaneetin, vain kauhun- ja epätoivonhuudahduksen: kunpa vain mustasotnialaiset eivät menisi läpi! äänestäkää kaikki kadetteja! laatikaa yhteisiä listoja kadettien kanssa!

Socialidemokraatti, työväenpuolueen jäsen, ei voi alentua tuollaiseen poroporvarillisuuteen. Hänen on tehtävä itselleen täysin selväksi se, mitkä todelliset yhteiskunnalliset voimat käyvät taistelua, mikä todellinen merkitys on yleensä Duumalla ja varsinkin ensimmäisessä Duumassa määräävänä olleella kadettien puolueella. Ken puhuu proletariaatin nykyisestä politiikasta harkitsematta ensin kaikkia näitä kysymyksiä, hän ei voi milloinkaan päätyä vähääkään oikeihin johtopäätöksiin.

Mistä Venäjällä nyt taistellaan? Vapaudesta, s.o. sen puolesta, että valta valtiossa olisi kansanedustajilla eikä vanhalla hallituksella. Maasta talonpojille. Hallitus taistellee kaikin voimin näitä pyrkimyksiä vastaan, puolustaa omaa valtaansa, omia maitaan (sillä rikkaimmat tilanherrat kuuluvat valtion ylhäisimpien ja korkeimmassa asemassa olevien henkilöiden joukkoon). Hallituksella on vastassaan

ТЕРНИИ ТРУДА

24 декабря 1906 года

КОНТОРА и РЕДАКЦИЯ: Николаевская ул., нв 34.

Приемъ по дѣламъ редакци по средамъ и субботамъ отъ 3 до 5 часъ дня

Политическое положеніе и задачи рабочаго класса.

Послѣ разгона Думы правительство сдерживало возмущеніе страны только посредствомъ военнаго террора. Усиленные и чрезвычайныя охраны, аресты безъ конца, военно-полевые суды, карательныя экспедици, все это, вмѣстѣ взятое, нельзя назвать иначе, какъ военный терроръ.

Правительству испытывало свою силу на этомъ военномъ подавленіи освободительнаго движенія. Хватить силы, — вовсе не созрѣвъ Думы, сразу удовлетворимъ желанія союза русскаго народа и тому подобныхъ «истинно-русскихъ» партій черносотенцевъ. Не хватить силъ, — созрѣемъ еще разъ, попытаемся переѣхать избирательный законъ, попытаемся обезпечить черносотенную Думу или укротить кадетскую Думу. Такъ рассуждало правительство.

Военной силы безпощаднаго подавленія хватило до сихъ поръ по крайней мѣрѣ, только на то, чтобы посредствомъ сенатскихъ разъясненій отнять, вопреки закону, избирательное право у тысячъ и десятковъ тысячъ рабочихъ, немущихъ крестьянъ, желѣзнодорожниковъ. Финансовыя затрудненія правительства чрезвычайно усилились. Займа пока не удается добыть. Грозитъ неминуемое банкротство. Внутри страны правительство не можетъ опереться ни на одну партію, колеблется между шайками хулигановъ (истинно-русские люди) и октябристами. Вполнѣ сълысь оно не могло даже и съ октябристами.

При такихъ условіяхъ начинается избирательная кампанія во вторую Думу. Обыватель зануғанъ. На него ударившее повліяніе военно-полевые суды. Онъ находится подъ впечатлѣніемъ правительственнаго хвастыства, что Дума будетъ послушной. Онъ поддается настроенію и готовъ простить всѣ ошибки кадетамъ, готовъ выбросить за бортъ все то, чему научила его першла Дума и голосовать за кадета, лишь бы по прошель черносотенцевъ.

Со стороны обывателя такое поведеніе понятнаго обывателя никогда не руководителъ твердымъ миро-созерцаніемъ, принципіи дѣльной партійной тактики. Онъ всегда плыветъ по теченію, сабою отда-

ваясь настроенію. Онъ не можетъ разсуждать иначе, какъ противопоставляя черной соотѣ самую громкую изъ оппозиціонныхъ партій. Онъ не въ состояніи самостоятельно обдумать опытъ первой Думы.

Но то что естественно для обывателя, неаристотельно для партійнаго человѣка и совсѣмъ уже неприлично для социалдемократа. Прислушайтесь, въ самомъ дѣлѣ, къ доводамъ тѣхъ социалдемократовъ, которые зовутъ социалистовъ рабочихъ *голосовать за кадета* (все равно, за одного изъ только кандидатовъ тамъ, гдѣ социалдемократы отказались вовсе выставлять свое кандидата, или за кадета выбѣстъ съ социалдемократомъ, гдѣ есть общій списокъ). Выбѣсто доводите вы услышите одинъ только припѣвъ, одинъ крикъ страха и отчаянія: какъ бы не прошли черносотенцы! Голосуйте всѣ за кадетами! Составляйте общіе списки съ кадетами!

Социалдемократъ, членъ рабочей партіи, не можетъ опускаться до такой обывательщины. Онъ долженъ дать себѣ ясный отчетъ въ томъ, какія дѣйствительныя общественныя силы ведутъ борьбу, какое дѣйствительно значеніе имѣетъ Дума вообще и господствующая въ первой Думѣ партія кадетовъ въ особенности. Кто рассуждаетъ о современной политикѣ бюрократіата, не обдумавъ всѣхъ этихъ явлений, тотъ никогда не можетъ прийти къ сколько-нибудь вѣрнымъ выводамъ.

За что идетъ теперь борьба въ Россіи? За свободу, т. е. за власть народныхъ представителей въ государствахъ, а не стараго правительства. За землю для крестьянъ, Правительство всѣми силами борется противъ этихъ стремленій, отстаиваетъ свою власть, свою землю (ибо самыя богатые помѣщики принадлежатъ къ числу самыхъ знатныхъ и наиболее высокопоставленныхъ лицъ въ государствахъ). Правительство имѣетъ противъ себя рабочихъ и массу крестьянской бѣдноты, а также, разумѣется, и городской бѣдноты, о которой не къ чему говорить отдѣльно, ибо у нея нѣтъ особыхъ интересовъ въ отличіе отъ основныхъ интересовъ пролетаріата и крестьянства.

Какъ относятся къ борьбѣ высше классы, помещики и буржуазія? Сначала, до 17-го октября, большая часть ихъ была либеральныя, т. е. существовали свободѣ, даже помогали такъ или иначе борьбѣ рабочихъ. Буржуазія была недолго самодержавнымъ порядкомъ управленія и требовала себѣ того

Etusivu „Ternii Truda“ viikkolehden 1 nrosta vuoden 1906 joulukuun 24 piltä ja siinä julkaistu V. I. Leninin johtava artikkeli „Poliittinen tilanne ja työväenluokan tehtävät“

työläiset ja suuret joukot talonpoikaisköyhälistöä ja luonnollisesti myös kaupunkiköyhälistöä, josta ei ole tarpeen puhua erikseen, koska sillä ei ole mitään proletariaatin ja talonpoikaiston peruseduista eriäviä erikoisetuja.

Miten yläluokat, tilanherrat ja porvaristo, suhtautuvat taisteluun? Ensin, lokakuun 17 päivään saakka, suuri osa heistä oli liberaalista, s.o. myötämielistä vapaudelle, vieläpä auttoikin tavalla tai toisella työläisten taistelua. Porvaristo oli tyytymätön itsevaltiudelliseen hallitusjärjestelmään ja vaati itselleen myös oikeutta osallistua valtion asioiden hoitoon. Porvaristo sanoi itseään demokraattiseksi, s.o. kansan vapauden kannattajaksi, hankkiakseen kansan keskuudessa kannatusta pyrkimyksilleen. Mutta lokakuun 17 päivän jälkeen porvaristo tyytyi siihen, mitä oli saatu, s.o. tilanherrojen ja kapitalistien osallistumiseen valtion asioiden hoitoon ja säilyneen vanhan vallan antamiin vapauslupauksiin. Porvaristo säikähti proletariaatin ja talonpoikaiston itsenäistä taistelua ja julisti: riittää vallankumousta!

Ennen lokakuun 17 päivää oli olemassa yksi laaja liberaalis-porvarillinen zemstvomiesten puolue, nämä pitivät kuuluisia puolilegaalisia edustajakokouksiaan ja julkaisivat ulkomailla „Osvobozhdenije” aikakauslehteä. Lokakuun 17 päivän jälkeen zemstvo-edustajakokousten osanottajien keskuudessa tapahtui hajaannus: yrittäjäkapitalistit ja suu-remmat tahi maaorjuusmaisesti talouttaan hoitavat tilanherrat menivät lokakuulaisten puolueeseen, s.o. siirtyivät suoranaisesti hallituksen puolelle. Toinen osa, erikoisesti asianajajat, professorit ja muu porvarillinen sivistyneistö, muodosti kadettien (perustuslaillisten demokraattien) puolueen. Tämä puolue on niin ikään kääntynyt vallankumousta vastaan, niin ikään säikähtänyt työväen taistelua, niin ikään julistanut: riittää! Mutta se on tahtonut ja tahtoo keskeyttää taistelun hienommin keinoin, pikku myönnytyksillä kansalle, maan lunastamisella talonpojille j.n.e. Kadettipuolue lupasi kansalle vapauden ja talonpojille maata, jos kansa valitsee kadetteja Duumaan. Sosialidemokraatit ymmärsivät sen olevan kansan pettämistä, ja siksi he boikotoivat Duumaa. Mutta tietämättömät talonpojat ja säikähtäneet pieneläjät äänestivät kuitenkin kadetit Duumaan. Vapaustaistelun asemesta kadetit alkoivat Duumasta käsin kehottaa kansaa tyyntymään ja itse tavoitella nimitystä tsaarin ministereiksi.

Ja niinpä Duuma hajotettiin sopimattomien puheiden vuoksi, sen vuoksi, että sosialidemokraatit ja rohkeammat edustajat kääntyivät Duuman puhujalavalta kansan puoleen ja kehottivat sitä taisteluun.

Nyt sokeimpienkin ja kehittymättömimpienkin ihmisten pitäisi käsittää, mikä on kadettien puolue. Se ei ole kansantaistelijain, vaan porvariston asian ajajien, välittäjä-kaupustelijain puolue. Työläiset ja tietoiset talonpojat pystyvät saavuttamaan päämääränsä vasta sitten, kun joukot lakkaavat uskomasta kadettien puolueeseen, kun joukot käsittävät itsenäisen taistelun välttämättömyyden. Siksi äänestäminen kadettien puolesta ja tällaisen äänestämisen propagoiminen merkitsee joukkojen tietoisuuden, niiden yhtenäisyyden ja taisteluvalmiuden heikentämistä.

Tietoisten työläisten ratkaistavaksi nousee nyt aivan toinen tehtävä. Vaalikamppailussa heidän tulee esiintyä poroporvarillista hämmentyneisyyttä ja aatteettomuutta vastaan johdonmukaisella, periaatteellisella, järjestelmällisellä sosialistisella propagandalla.

Tietoisten työläisten lähimpänä tehtävänä on selittää proletariaatin kaikille joukoille ja talonpoikaiston kaikille edistyneimmille edustajille, mikä on todellista taistelua, mikä on eri luokkien todellinen asema tässä taistelussa.

Vallankumouksemme aikana työläiset ovat edenneet muita luokkia pitemmälle. Kaikki he pyrkivät nyt joukolla sosialidemokratian puoleen. Tässä vaaditaan tietenkin entistä voimaperäisempää, entistä laajempaa työtä, mutta tälle työlle on ura jo uurrettu. Tärkeintä ja vaikeinta on työ talonpoikaiston keskuudessa. Talonpojat ovat pienisäntien luokka. Tällä luokalla on paljoa epäsuotuisimmat ehdot käydä taistelua vapauden ja sosialismin puolesta kuin työläisillä. Talonpoikia eivät ole yhdistämässä suuret tuotantolaitokset, vaan heitä pitää hajallaan erillisen pienitalouden hoito. Talonpojat eivät näe edessään sellaista julkista, ilmettyä yhteistä vihollista, jollaisen työläiset näkevät — kapitalistissa. Talonpojat itse ovat osaksi isäntiä ja omistajia; siksi he kulkevat aina porvariston perässä, haluavat jäljitellä sitä, haaveilevat pienomistuksensa kehittämisestä ja lujittamisesta eivätkä työväenluokan yhteisestä taistelusta kapitalistien luokkaa vastaan.

Juuri siksi talonpoikaisköyhälistön koko joukko on aina ja kaikissa maissa osoittautunut vähemmän lujaksi taiste-

lussa vapauden ja sosialismin puolesta kuin työläiset. Juuri siksi Duuman talonpoikaisedustajat, trudovikit, eivät ole myöskään meillä Venäjällä kyenneet vielä, kaikista kadettien petturuuden antamista opetuksista huolimatta, vapautumaan liberaalisen porvariston vaikutuksesta, sen katsoimuksista, sen ennakkoluuloista, sen menettelytavoista politiikassa — menettelytavoista, jotka ovat muka ovelia ja hienoja, kauniista „manöövereista” muodostuvia, mutta todellisuudessa typeriä, turhia ja jokaiselle tositaistelijalle häpeällisiä.

Tietoiset työläiset! Käyttäkää hyväksi vaalikamppailua avataksenne täydellisesti kansan silmät! Älkää uskoko niiden hyväätarkoittavien, mutta heikkojen ja horjuvien ihmisten vakuutteluja, jotka kehottavat teitä laatimaan yhteiset listat kadettien kanssa, sumentamaan joukkojen tietoisuutta esittämällä yhteisiä tunnuksia kadettien kanssa. Suhtautukaa arvostelevasti mustasotnialaisvaaraa koskeviin tavanomaisiin huutoihin, valituksiin ja kauhuihin. Venäjän vallankumousta uhkaavana todellisena ja pahimpana vaarana on talonpoikaisjoukkojen kehittymättömyys, niiden epävakaisuus taistelussa, se, että ne eivät ymmärrä porvarillisen liberalismiin koko tyhjyyttä ja petturuutta. Taistelkaa tätä vaaraa vastaan, sanokaa koko totuus avoimesti ja täydellisesti koko kansanjoukolle, siten te vieroitatte sen lörpötteleistä kadeteista ja saatte sen tukemaan sosialidemokratiaa. Siten ja vain siten te saatatte voittaa todellisen mustasotnialaisvaaran. Ja mitkään senaatin selitykset, mitkään teloitukset, mitkään vangitsemiset eivät voi estää kansaa *sellaisesta* työstä, joukkojen kansalais- ja luokkatietoisuutta kohottavasta työstä, siitä työstä, jonka tarkoituksena on järjestää joukot silmällä pitäen niiden itsenäisiä eikä liberaalis-porvarillisia taistelutehtäviä.

Julkaistu joulukuun 24 p:nä 1906
viikkolehden „Ternii Truda” 1. n:ossa

Julkaistaan viikkolehden
tekstin mukaan